

Vi er tvungne o.s. v. eller Utak er Verdens Løn.

—o—

Skal vi menige Medlemmer virkelig finde os i, at vort Blad, der i gode som i onde Tider holder Ideens Fane højt, skal udkomme i halv Størrelse paa Grund af økonomiske Vanskeligheder? Skal vi finde os i, at Fællesstyrelsen og Redaktionen ikke skal have anden Tak for deres store og frugbringende Arbejde i Kvindesagens Tjeneste end hvert Øjeblik at faa Stenene i Hovedet?

Nej, dette maa ikke ske! Lad alle os, der af en eller anden Grund ikke direkte kan arbejde for vor Sags Fremme, slutte Kreds om den af os selv valgte Styrelse og Redaktion, disse, der trækker Læsset, mens vi andre sidder pænt og glæder os over, hver Gang Styrelsens og Redaktionsens Arbejde og Initiativ sætter Frugt i en Lov, hvori Principet, Lige Ret for Mand og Kvinde, er godkendt.

Naar jeg mellem de Dagblade og Tidsskrifter, jeg holder, ser „Kv. og Samf.“, griber jeg altid først efter dette; hvorfor gør jeg det? jeg, der er stærkt politisk og socialt interesseret; fordi dette Blad staar mit Hjerter nærmest, fordi det uden at se til højre og venstre forfægter min og mit Køns Ret til at være Menneske, til at faa en Løn for vort Arbejde, som vi kan leve af, og som aldrig giver op, selv om baade Per og Povl skælder ud over, at det ikke vil gaa paa Akord med Uretten, ikke vil nøjes med smukke Ord og Løfter, men forlanger Handling.

Naar Christine Jensen Storch slutter sin Artikel i sidste Nummer af Bladet med at skrive:

„Bliver Redaktionen af „Kv. og Samf.“ ved at fremture som begyndt, gaar Dansk Kvindesamfund uden Tvivl sin Opløsning i Møde!“ saa kan jeg forsikre hende for, at hun tager Fejl! Nej, de Medlemmer, der virkelig har forstaaet Kvindesagens Ide, vil vide at paaskønne Redaktionen og Styrelsens Arbejde i Sagens Tjeneste, — vil vide, hvad de skal tænke om de Medlemmer, som falder over vore Førere til Glæde for vore Modstandere, og dem har vi mange af endnu, selv om det for et overfladisk Syn kunde se ud, som var nu alt vundet ved Opnaaelsen af den politiske Valgret.

Altsaa, vi vil ikke have vort Blad mindre! Kredsformænd, saml Penge

ind, men snart, jeg skal tegne mig for det første Bidrag her i Kredsen!

Odder Kommuneskole,

Maj 1916. Dorte Roslyng.

Den nye Fællesstyrelse.

—o—

Distriktsmødernes Tid er nu inde og vil i Aar faa en større Betydning end tidligere, idet man paa disse faktisk vælger den, der skal være Distrikts Repræsentant i Fællesstyrelsen, selv om Valget først faar sin endelige Bekræftelse efter Distriktslovenes Vedtagelse paa Fællesmødet. Dansk Kvindesamfunds Fællesstyrelse er altid valgt efter den almindelige Valgrets Princip og paa saa bred Basis som mulig, idet Kredsenes Generalforsamlinger først har valgt de Tillidsmænd, som senere paa Fællesmødet har valgt Medlemmerne til Fællesstyrelsen. Dette Princip er ogsaa hævdet i Forslaget til de nye Distriktslove, idet Valget af Tillidsmændene til Distriktsmødet foregaar paa et dertil indvarslet Medlemsmøde, og disse Tillidsmænd igen paa Distriktsmødet vælger Distrikts Repræsentant i Fællesstyrelsen. Vi finder det rigtigt at understrege dette, da vi har bragt i Erfaring, at Forholdet tidligere mange Steder har været det, at Kredsstyrelserne selv ud af deres Midte valgte Tillidsmænd til Distriktsmødet. Dette Forhold er efter de nye Distriktsbestemmelser ulovligt (se § 8, Stk. 2), og vilde jo ogsaa betyde en Afvigelse fra den almindelige Valgrets Princip, som skal være det til Grund liggende for Valget af Medlemmer til Fællesstyrelsen, hvad enten det foregaar paa Fællesmødet eller Distriktsmødet.

Den nye Fællesstyrelse vil altsaa komme til at bestaa af tre Slags Medlemmer, ligesom det fremtidige Folketing vil komme til at bestaa af fire Slags.

Der vil i Fællesstyrelsen komme til at sidde 7 Medlemmer, bosiddende i København eller i Omegnen af København, og valgte af Fællesmødet.

Der vil komme til at sidde 2 Medlemmer, valgte uden Hensyn til Bosted, ogsaa af Fællesmødet.

Der vil endelig komme til at sidde 8 Medlemmer, valgt af de 8 Distrikter blandt paagældende Distrikts Medlemmer.

Ingen kan selvfølgelig tage mod Valg til Fællesstyrelsen uden i enhver

Henseende at følge sig i Overensstemmelse med D. K.s Program, udtrykt i Fælleslovenes § 1. Det kan maaske synes urimeligt at fremhæve dette, men da der altid er en større Sikkerhed for, at de, som vælges paa Fællesmødet, hvor Forhandlingerne altid til en vis Grad vil være prægede af Programets forskellige Punkter, ogsaa har gjort sig fuldt fortrolige med disse, er der Anledning til nu, hvor de 8 Valg finder Sted ude omkring i Landet uden Forbindelse med Fællesmødets Forhandlinger, at gøre Medlemmerne derude opmærksomme paa Nødvendigheden af, at de før Valget sikrer sig, at deres Kandidat til Fællesstyrelsen kender D. K.s Program og følger sig forpligtet til baade som Fællesstyrelsesmedlem og Privatperson at handle i Overensstemmelse dermed. — Det er jo navnlig Stykke b i § 1, som det her gælder om, og vi vil derfor sluttelig nævne de Hovedkrav, som Kravet om Gennemførelsen af Kvinders fulde Ligestilling med Mænd vil drage efter sig.

At Kvinder i Ægteskabet skal have samme Selvstændighed som Manden og samme Bestemmelsesret med Hensyn til Børnene.

At Kvinden skal have ganske den samme Adgang til Embeder, Stillinger og Tillidshverv som Manden.

At Kvinden overalt, hvor hun kan præstere samme Arbejde som Manden, skal have samme Løn.

Vi kvitterer

hermed med Tak for følgende Bidrag til Bladet, som er indsendt efter vor Meddelelse om, at vi saa os nødsagede til at udsende hvert andet Numer i halv Størrelse:

Anonym fra et Medlem i Sakskebøing	Kr. 50,00
Do. fra et Medlem i København	Kr. 50,00
Amalie Aaback	Kr. 10,00
Birgitte Berg Nielsen	Kr. 10,00
	Kr. 120,00

Den oplivede Redaktion.

